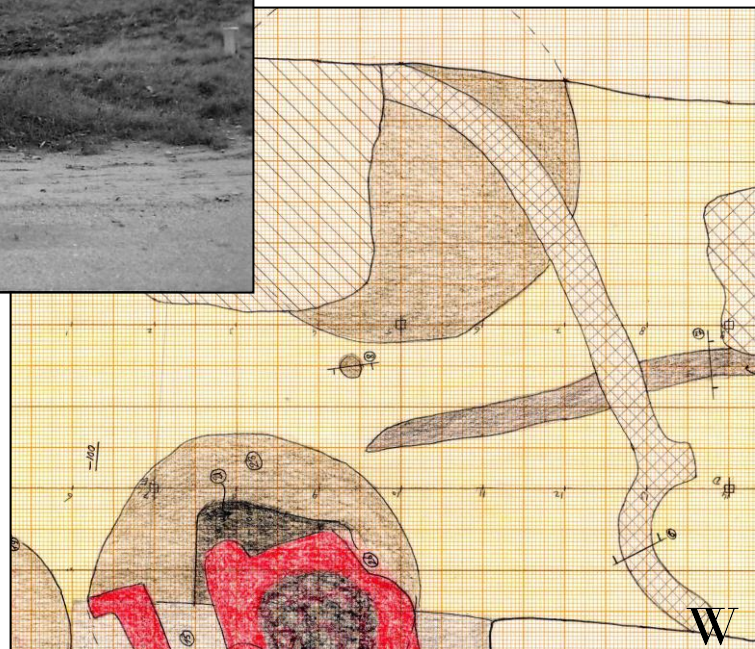

Rapportage Archeologisch onderzoek Nederweert Bredeweg-Kruis (1985)

ALFONS BRUEKERS

Voorwoord

Deze publicatie is een uitgave van de Stichting Regionaal Archeologisch Bodemonderzoek te Nederweert (STRABO), die zich ten doel stelt oud(-er) archeologisch onderzoeks- en vondstenmateriaal te documenteren en te ontsluiten voor wetenschappelijk onderzoek en algemeen publiek.

Zij is onderdeel van een serie publicaties over oudstijds wél gedocumenteerd, maar niet gepubliceerd archeologisch onderzoek in Nederweert.

Overname van deze rapportage gedeeltelijk of geheel, via welk medium dan ook, is zonder bronvermelding niet toegestaan.

Alfons Bruekers

STRABO | Stichting Regionaal Archeologisch BodemOnderzoek
Kreijel 4
6035 SG OSPEL

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
1. Inleiding	4
2. Context	5
3. Archeologisch onderzoek	7
4. Bespreking van de resultaten	10
5. Historisch bronnenonderzoek	15
6. Conclusies	18
<u>Bijlagen</u>	
1. Veldtekeningen	19
2. Andere documentatie	24

1. Inleiding

Op de zogenaamde Ferrariskaart , beter gezegd de Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden uit ca. 1775, is op het kaartblad Nederweert te zien dat er een boerderij staat ingetekend op de splitsing Bredeweg/Molenweg. Op oude kaarten blijkt de hoeve reeds in het begin van de 19de eeuw verdwenen te zijn. Ook in de herinnering of volksmond heeft zij geen sporen nagelaten. Het uitvoeren van het bestemmingsplan Bredeweg/Molenweg in Nederweert in 1985 gaf de mogelijkheid om ter plaatse archeologische waarnemingen te verrichten.

De vraagstelling van het onderzoek luidde derhalve: "Kunnen archeologische waarnemingen bevestiging geven van de aanwezigheid van een 18de-eeuws gebouw of boerderij op de splitsing van de Bredeweg en Molenweg in Nederweert".

In deze rapportage worden onderzoek, resultaten en historische bronnenanalyse in het kader van dit onderzoek beschreven.

De naam van dit onderzoek ("Bredeweg-Kruis") is afgeleid van de aanwezigheid van lindenboom met christelijk wegkruis aan de periferie van de onderzochte zone.

2. Context

In 1985 startte de gemeente Nederweert met het in uitvoering brengen van het uitbreidingsplan Bredeweg/Molenweg. Eén van de infrastructurele aanpassingen in dat kader was het veranderen van de aansluiting van de Molenweg op de Bredeweg. Naar het oordeel van de planologen verdiende het aanbeveling om de markante eeuwenoude golvende aansluitingsbocht te vervangen door een min of meer haakse aansluiting. Daardoor zou een efficiëntere en voordeliger uitgifte van nieuwe bouwkevels zijn gediend.

Fig. 1 en 2. Topografische situatie voor en na de verlegging van de splitsing Bredeweg/Molenweg in 1985. De splitsing bevindt zich in het hart van de tekeningen. Bron: www.topotijdreis.nl

Daardoor zou tevens de op de splitsing gelegen lindenboom met wegwkruis niet meer westelijk, maar oostelijk van de nieuwe aansluiting komen te liggen. In het voorjaar van 1985 werden de wegwerkzaamheden uitgevoerd. Het nieuw-uitgegraven wegcunet bood de mogelijkheid om als kijkgaatje te fungeren naar de archeologische ondergrond.

Fig. 3. Situatie bij aanvang van de opgraving. Gezien naar het zuidoosten. Rechts van het midden de lindenboom met kruis. Foto A. Bruekers.

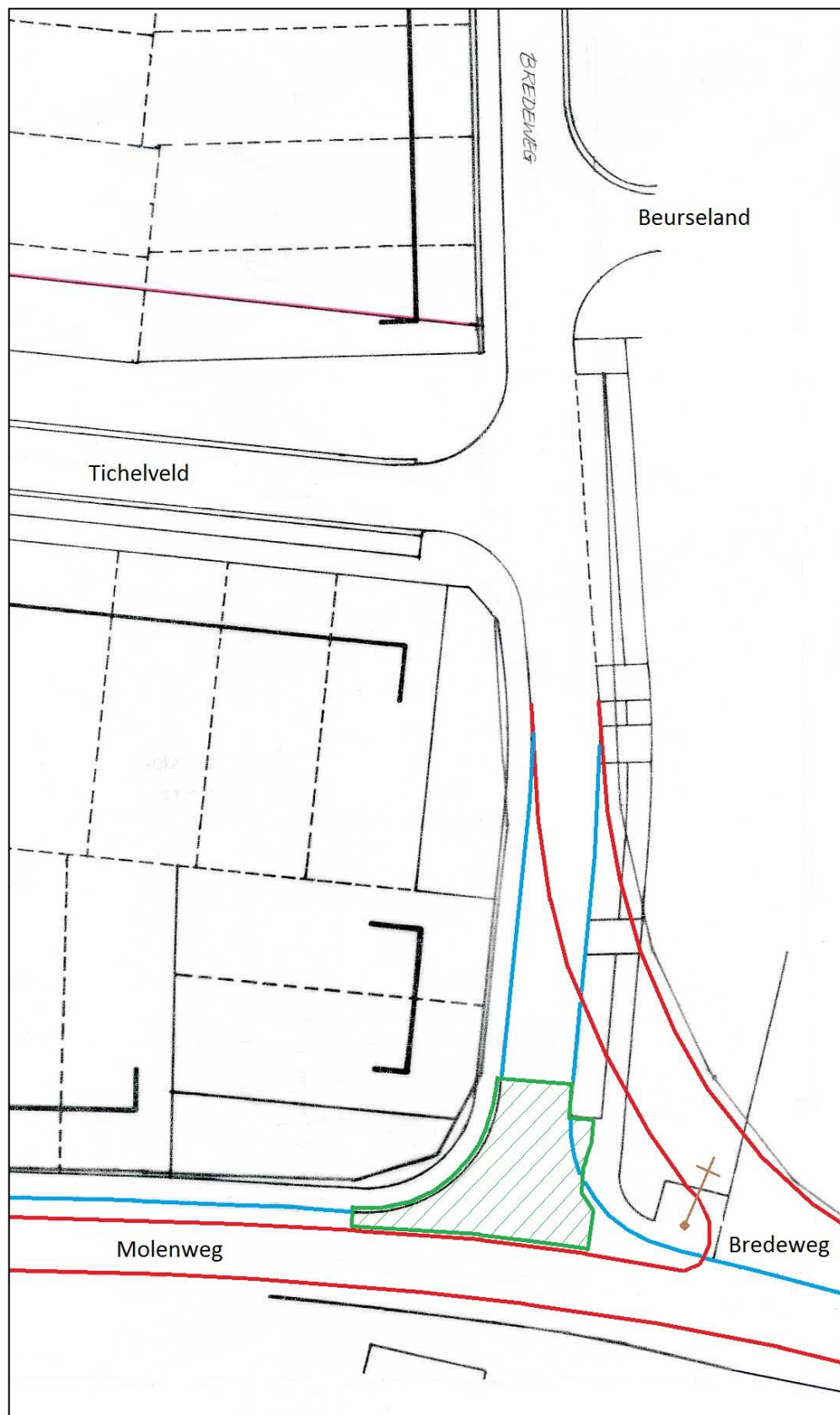

Fig. 4. Vergelijking van de oude en nieuwe situatie en de ligging van de opgravings sleuf.
 In **rood** de oude ligging van Molenweg en Bredeweg.
 In **blauw** de nieuwe aansluiting van Molenweg en Bredeweg.
 In **bruin** de lindenboom met wegcruis.
 In **groene** arcering het gedeelte van het nieuwe wegcunet dat archeologisch werd onderzocht.

3. Archeologisch onderzoek

De archeologische verkenning werd uitgevoerd op maandag 25 en dinsdag 26 maart 1985. Van enige voorbereiding was geen sprake; ik werd op weg van mijn ouderlijk huis naar mijn opleiding in Eindhoven door de voortgang van de wegaanleg overvallen en heb vervolgens met de archeologische 'EHBO-kist' (gereedschappen) gepoogd zoveel mogelijk waarnemingen te verrichten en die vast te leggen.

Na contact te hebben opgenomen met het hoofd van de Dienst Gemeentewerken Nederweert, werden bereidwillig de werkzaamheden ter plaatse twee dagen opgeschort om archeologisch onderzoek mogelijk te maken. De feitelijke archeologische graafwerkzaamheden en opmetingen werden uitgevoerd door Alfons Bruekers met medewerking van Harrie Doensen.

Bij aanvang van het onderzoek was het wegcunet reeds tot exact 1.00 m ten opzichte van het maaiveld machinaal uitgegraven. Met de vlakke schop is vervolgens het ontstane vlak afgeschaafd.

Het meetsysteem voor de opgraving werd afgeleid door middel van driehoeksmeting ten opzichte van de piketten die door de gemeente Nederweert waren geslagen in de omliggende terreinen en die met behulp van medewerkers van de gemeente werden ingepast op de kadastrale kaart. Zie ook bijlage 1.

Fig. 5. Opmeting van de aangetroffen sporen. Staand: Alfons Bruekers. Gebukt: Harrie Doensen. Foto: onbekende voorbijganger.

Bij het afschaven bleek al gauw dat de onderzochte zone vele diverse sporen bevatte, deels van subrecente aard. Gezien de weinige beschikbare tijd, de barre weersomstandigheden en de verwachtingswaarde werd besloten tot een aanpak die de voor de vraagstelling meest essentiële sporen in kaart bracht.

Op grond van aangetroffen sporen is met behulp van een dragline aan de oostelijke zijde een kleine relatief ondiepe uitbreiding van de sleuf aangelegd, tot op 0,60 m beneden maaiveld. Zo ontstond dus als het ware een trapvormige overgang. Op dat hogere vlak (ten opzichte van de bodem van het wegcunet) konden nog diverse sporen worden onderzocht om zo het plaatje te completeren.

Tot de waargenomen sporen behoorde een drietal gedempte waterputten, die helaas wegens de beperkte tijd en de aantasting van het wegcunet niet verder onderzocht konden worden.

Fig. 6. Afschaven van het platte vlak. Foto: A. Bruekers.

Een aantal sporen uit de Tweede Wereldoorlog werd wel in het platte vlak gedocumenteerd maar niet uitgegraven of gecoupeerd met het oog op risico's ten gevolge van mogelijk aanwezige onontplofte munitie.

Het onderzoek ontving ruime publieke belangstelling door passanten, waarvan enkele mondelinge contextinformatie over sommige sporen konden leveren. Op dinsdag 26 maart werd de opgraving bezocht door de regionale pers. Kort na het onderzoek is het uitgegraven wegcunet gevuld met geel zand en zijn de wegwerkzaamheden verder uitgevoerd.

<p><i>(Van onze verslaggever)</i> NEDERWEERT - Op de hoek van de Bredeweg en Molenweg in Nederweert zijn bij graafwerkzaamheden restanten ontdekt van bijgebouwen van een zeer oude boerderij. Amateur-archeoloog Alphons Bruekers uit Nederweert heeft inmiddels de vondst op kaart ingetekend.</p> <p>Op genoemd punt moet de Bredeweg worden verlegd vanwege het weghalen van een bocht. Bruekers had te-</p>	<h1>Resten van oude boerderij ontdekt in Nederweert</h1>
--	--

Fig. 7. Dagblad De Limburger, 28 maart 1985 (fragment).

Op 2 april werden de resultaten van het onderzoek gerapporteerd aan drs. W. Willems, toenmalig provinciaal archeoloog voor Limburg bij de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB) in Amersfoort. Ik deed dat in mijn hoedanigheid als regionaal correspondent van de ROB.

Een verkleinde weergave van de opgravingsveldtekening en de kadastrale tekening geven aan hoe zaken zich verhouden.

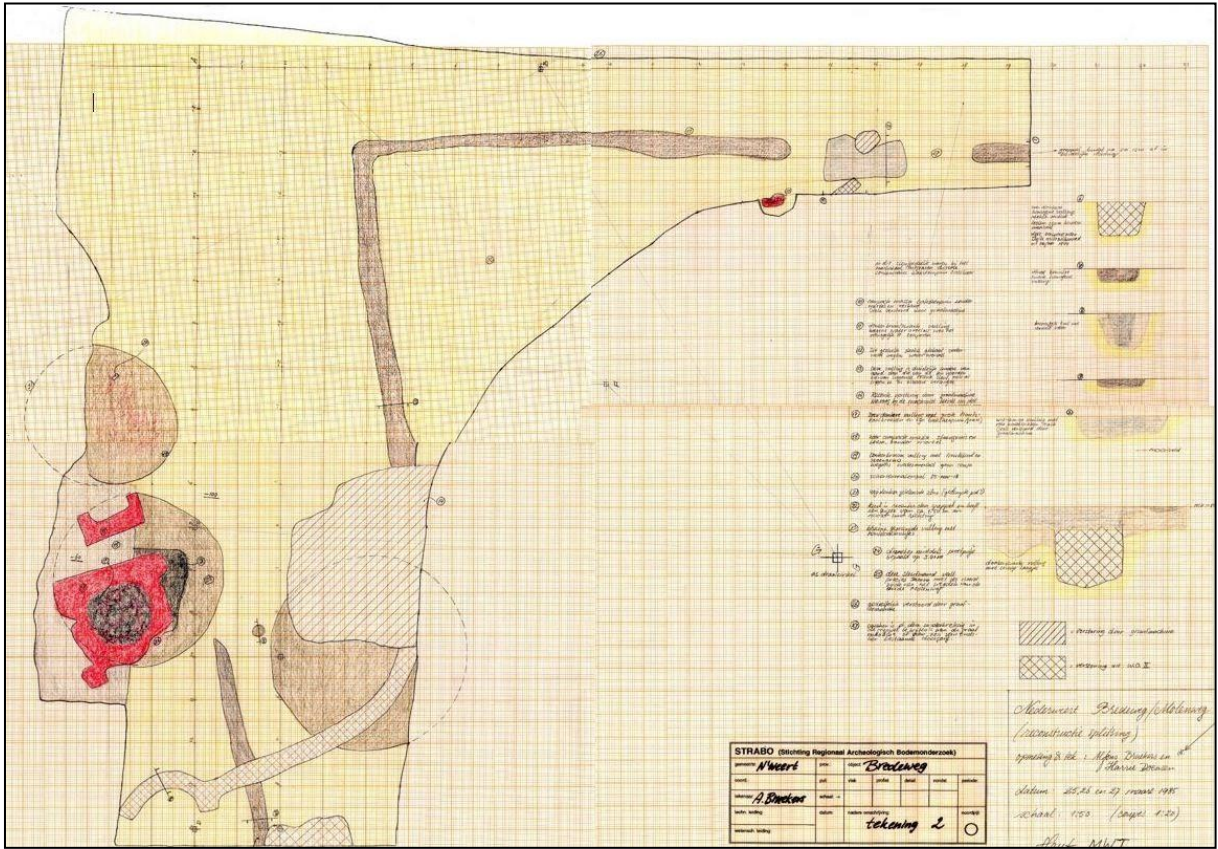

Fig. 8. Veldtekening.

Fig. 9. Kadastrale inpassing.

4. Bespreking van de resultaten

De aangetroffen sporen laten zich in hoofdlijnen als volgt beschrijven:

Oudste sporen

Opvallend element is een tweetal haaks op elkaar staande greppels, naar alle waarschijnlijkheid onderdeel van een omheiningsstructuur. In het opgravingsvlak een breedte van 30 a 50 cm en een onregelmatige diepte van maximaal 10 cm. Zowel aan de oost- als zuidzijde is de greppel ca. 4 m onderbroken. In figuur 10 zijn ze rood aangeduid. De groene rechthoeken in dezelfde figuur zijn de projectie van de gebouwen zoals die op de Ferrariskaart uit 1775 staan aangegeven. Ten overvloede zij vermeld dat die gebouwporen niet tot de archeologische waarnemingen behoren.

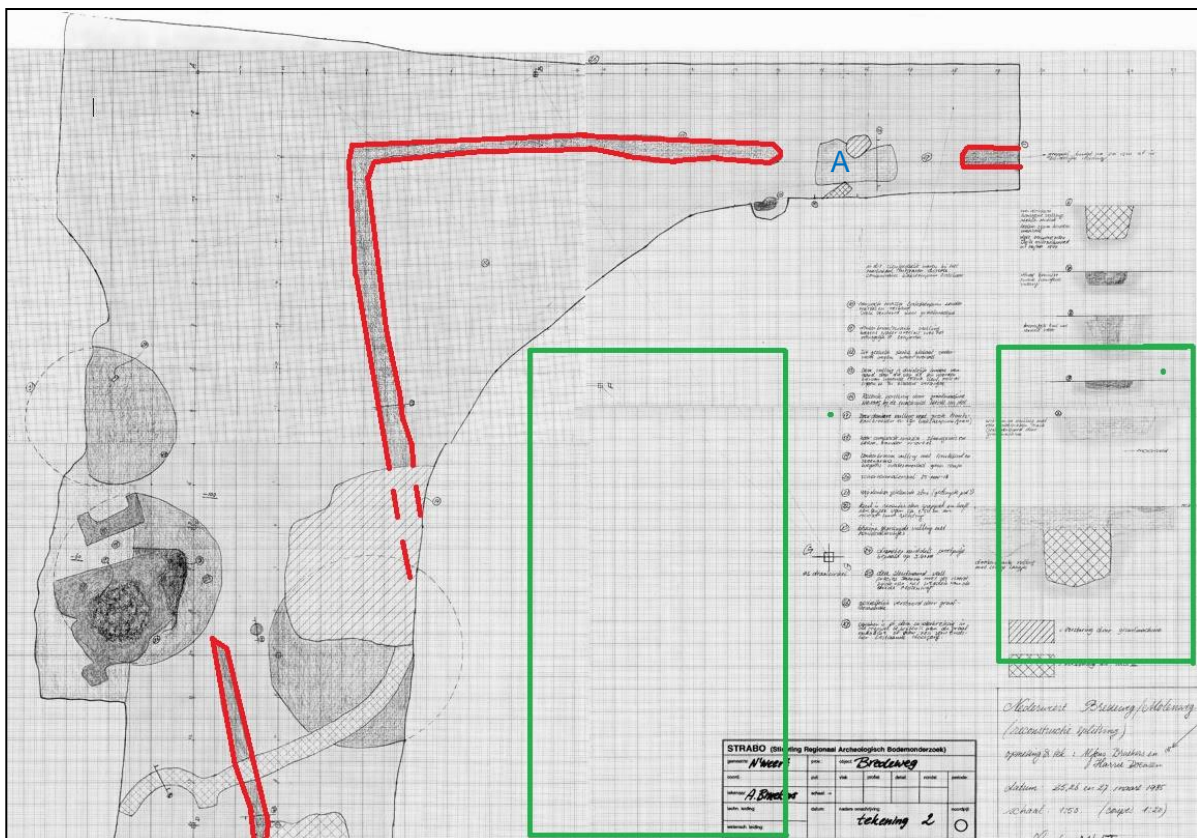

Fig. 10. Greppelstructuren (in rood) en vermoede aanwezigheid van gebouwen (in groen).

Aan de zuidwestzijde van de opgravingspunt, in de opening van de omheiningsgreppel, werd een rechthoekige kalkput van ca. 1,50 x 1,00 m en 20 cm diepte gevonden. De vulling bestond uit hoofdzakelijk resten van gebluste kalk (aangeduid met A in fig. 10).

Aan de oostzijde van de opgravingsssleuf bevonden zich drie cirkelvormige structuren met middellijnen van respectievelijk 3,50 m, 4,00 m en 4,50 m. In figuur 11 aangegeven met P1, P2 en P3. Deze zijn de contouren van insteken van oude waterputten. Helaas konden deze waterputten niet verder onderzocht worden. De tweede waterput (P2) had een vierkante kern van ca. 1,50 x 1,50 m en suggereert dat er sprake is geweest van een vierkante houten bekisting (waarvan overigens geen sporen meer werden aangetroffen). Aanwijzingen voor de relatieve verhouding van ouderdom van de putten werd niet gevonden.

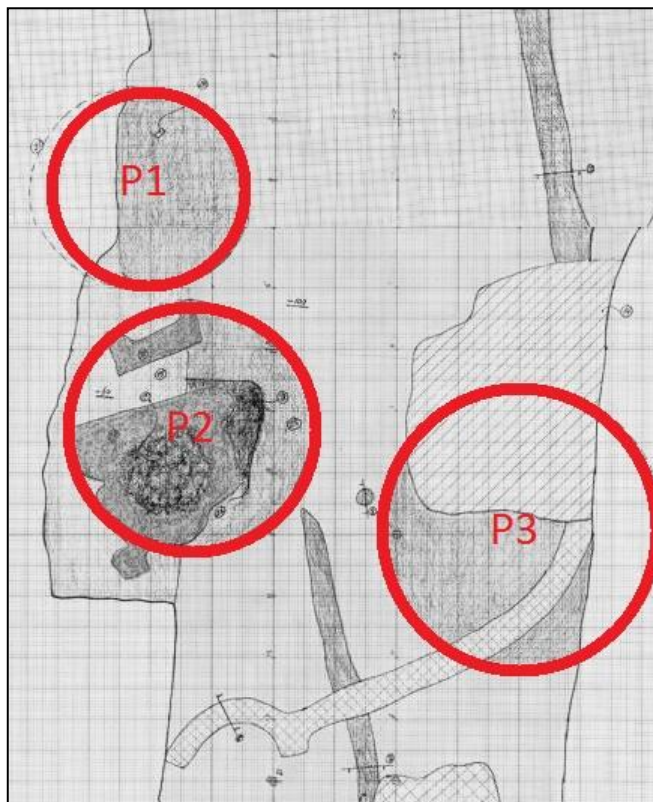

Fig. 11. Drietal (gedempte) waterputten.

Deels overlappend met de (gedempte) waterput P2 werden de funderingsresten gevonden van een gebouwde structuur met een hoefijzervormige plattegrond en buitenafmetingen van ca. 2,50 x 2,50 m. De fundering bestond niet uit baksteen maar uit een donkerrode vulling bestaande uit baksteenbrokjes, mortelresten en houtskoolbrokken.

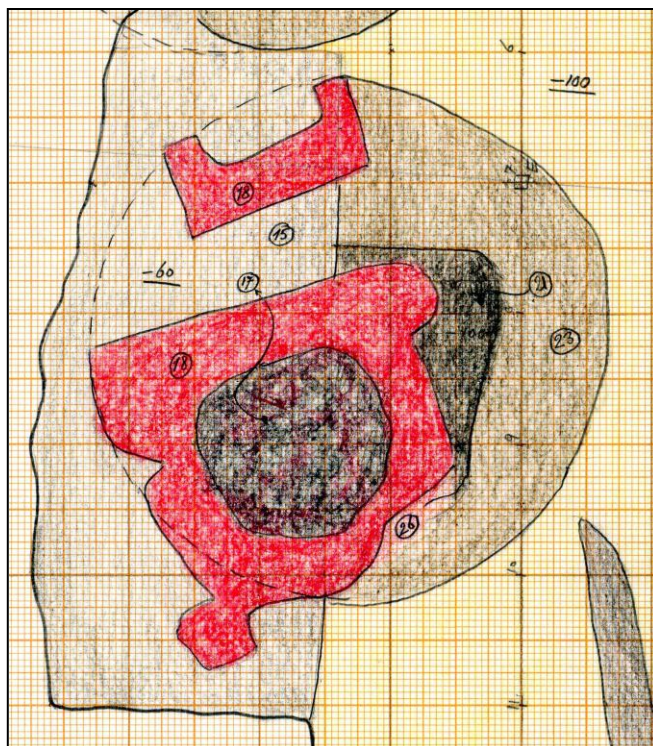

Fig 12. Hoefijzervormige baksteenstructuur. Het afgebeelde vlak meet 5 x 6 m.

De vrijwel cirkelvormige binnenkern (1,40 m) bestond uit een donkere vulling met grote houtskoolbrokken.

Deze resten worden toegeschreven aan een broodbakoven van het type 'grondoven', bestaande uit een koepelvormig gewelf dat deels in het maaiveld werd ingegraven en van een type waarvan er in het Land van Weert nog tot in de 20^e eeuw gebruik van werd gemaakt.

Aangetekend moet nog worden bij de tekening van fig. 12 dat de linkerzijde een vlakhoogte heeft die 40 cm hoger is dan die in de rechterhelft.

Boven in de vulling van de insteek van waterput P1 werden enkele grote scherffragmenten gevonden. Hiermee kon de onderzijde van een kan van grijsbakkend steengoed met bruine zoutglazuur worden gereconstrueerd. Standing-diameter 10 cm. De onderzijde van de standing was vlaggeslepen. De rand van een medaillon was nog net zichtbaar. De datering is 17de-eeuws.

Fig. 13 en 14. Twee aangezichten van het fragment van een steengoedkan met zoutglazuur uit vulling insteek waterput P1. Foto's A. Bruekers.

Subrecente sporen

Aan de noordzijde van de sleuf werden subrecente sporen gevonden die de moeite waren om te documenteren. Hun karakter viel op door de messcherpe aftekening van hun contouren. Mollenpijpen en andere verstoringen hadden er nauwelijks invloed op gehad. Het betrof twee grote kuilen. De grootste (in de figuur geduid met A) was voor het merendeel verstoord door uitgraving door de kraanmachinist die het wegcunet had aangelegd. De oorspronkelijke buitencontour kon nog wel worden vastgesteld maar de oorspronkelijke diepte niet meer.

De andere kuil, C, deels weglappend in de noordelijke wand van de sleuf had een rechthoekige vorm maar ook hiervan kon de diepte niet worden vastgesteld.

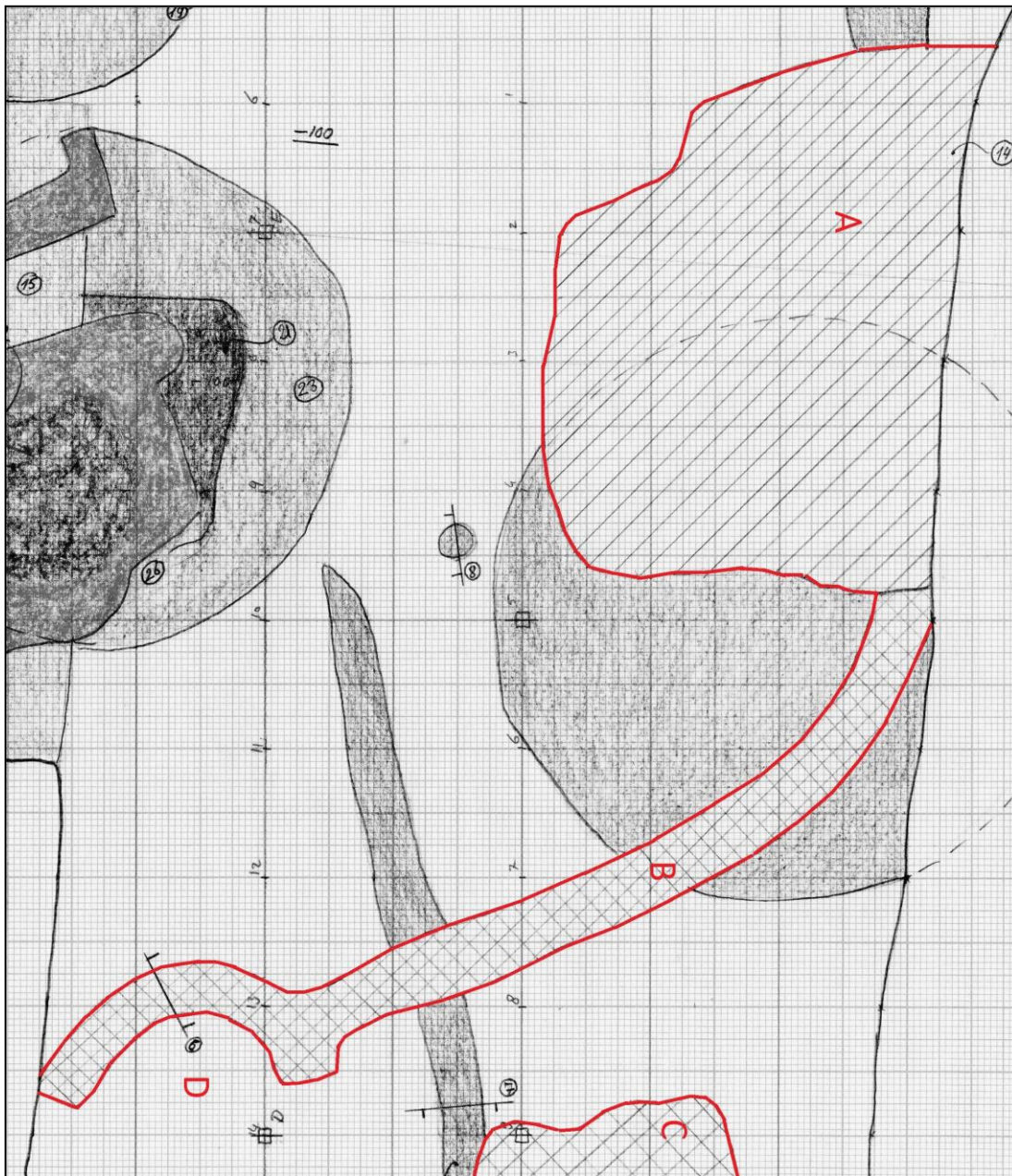

Fig. 15. Schuilputten (A en C), loopgraaf (B) en mitrailleurnest (D). Noorden ligt aan de onderzijde.

Daartussen bevond zich een gebogen greppelstructuur (B) met een breedte van 0,40 m en een maximale diepte van 1,20 m beneden moderne maaiveld.

De beide kuilen en de greppel worden geïnterpreteerd als resten uit de Tweede Wereldoorlog. De kuilen zijn schuilputten en de greppel is een mitrailleurnest. Het wapen heeft gestaan in het hart van de sikkelvormige greppel (D) en de schutter kon vanuit de greppel manoeuvrerend op die manier een schootveld met een radius van 90 graden bestrijken. De geschutsrichting was in noordelijke richting.

Fig. 16. Als referentie: foto van mitrailleurnest bij bevrijding van de Veluwe (1945). Bron: google afbeeldingen. Aan de binnenzijde van de sikkelvormige loopgraaf stond de mitrailleur. Aan de buitenzijde liggen munitietrommels en kogelbanden.

5. Historisch bronnenonderzoek

Het onderzochte gebied heeft geen toponiem. Het akkercomplex aansluitend ten noorden ervan en vrijwel de gehele westzijde van de Bredeweg bestrijkend, heette van oudsher echter de Borghweij of Borghwee. Een naam die in 1691 voor het eerst in de bronnen opduikt maar vermoedelijk een veel oudere oorsprong heeft omdat ze refereert aan de nabijgelegen Borgh-hoeve die een laat-middeleeuwse oorsprong heeft.

De oudste archivalische vermelding van een boerderij ter plekke van de splitsing Bredeweg/Molenweg is nog betrekkelijk jong en dateert uit 1711 wanneer de toenmalige eigenaren en bewoners Andreas Cornelis en Geert Mertens hun testament maken. De hoeve kan dan al enkele decennia hebben bestaan, maar vermoedelijk niet zeer lang omdat er anders in de registers van overdracht meldingen van te vinden zouden moeten zijn en die zijn niet gebleken bij het onderzoek. Vermoedelijk hebben we dus met laat 17de-eeuwse stichting te maken en dat is vrij uitzonderlijk binnen de Nederweeter situatie.

Het gemeentelijk boek der grondbelasting ('boenderboek') noemt in 1757 een zekere Jan Bossers als eigenaar. Op de zeer nauwkeurige Ferrariskaart van omstreeks 1775 staat de hoeve ingetekend en bestaat zij uit een tweetal noord-zuid-georiënteerde gebouwen, het westelijke (waarschijnlijk een bijgebouw) wat kleiner dan dan het oostelijke.

Fig. 17. Het onderzochte gebied op de Ferrariskaart van ca. 1775.

Bij de opstelling van het eerste kadaster door de Fransen in 1811 staat de boerderij op naam van Jean Linssens, "tonnelier" (kuiper), die elders woont. Bij de vernieuwing van het kadaster door de Nederlandse overheid in 1844, is de boerderij verdwenen en is het voormalige woonerf opgenomen in een groter areaal met de bestemming bouwland en als eigenaar burgemeester Adriaan Willem Vullers. Het perceel ligt dan in sectie B, pal op de grens met sectie A.

Tussen 1811 en 1844 is de hoeve dus verdwenen. Dat blijkt overigens ook uit de kadastrale minuutplannen. Die werden in 1811 opgezet en tot 1844 continu gewijzigd en toen vrijgegeven. Op het kaartblad van sectie A is in de periferie nog te zien dat er een huis getekend stond, dat op de definitieve kaart van sectie B niet meer te zien is. We zien daar (fig. 18) een west-oost-georiënteerd gebouw met een kleine uitstulping aan de noordoosthoek. Als dat klopt, heeft zich tussen 1775 en 1811 dus een wijziging voorgedaan in de bouwvorm.

Fig.18. De tussen 1811 en 1844 vervallen bebouwing op de kadastrale kaart van 1844. Bron: beeldbank cultureelerfgoed.nl.

Op een onbekend tijdstip, waarschijnlijk laat in de 19de eeuw, werd op de samenloop van Bredeweg en Molenweg een lindenboom geplant en een wegwkruis geplaatst. Die plek speelde bij bepaalde kerkelijke gebeurtenissen een prominente rol. In de sloot naast dit kruis werden na afloop van een kerkelijke begrafenis de bossen stro op piëteitsvolle wijze gedumpt. Dat betrof het stro waar de lijkstap op gelegen had bij het vervoer met kar en paard naar het kerkhof.

Fig. 19. Lindenboom en veldkruis bij de splitsing Bredeweg/Molenweg. Foto Jos Kirkels ca. 1955. Collectie Stichting Geschiedschrijving Nederweert.

Voor wat betreft de sporen uit de Tweede Wereldoorlog het volgende.

Informatie van omwonenden (de heren Jan Hoeben, geb. ca. 1920, Bredeweg 34 en Jean Bruekers, geb. 1923, Bredeweg 32) wees ten tijde van de uitvoering van het onderzoek uit dat de sporen dateren uit de eerste helft van september 1944. Kort voordat de Engelse bevrijders medio september 1944 vanuit Someren het noorden van de gemeente Nederweert bereikten, liet de Duitse bezetter door Poolse krijgsgevangenen en plaatselijke tewerkgestelden schuttersputten en schuilgaten graven in de akkers die werden omsloten door Bredeweg en Molenweg. De richting van de gevonden geschutsstelling (naar het noorden, dus richting de buurtschappen Boeket en Strateris) is daarmee niet in tegenspraak. Het dagboek van Jean Bruekers meldt: *“Woensdag 13 september 1944. In Boeket en Strateris zijn ze stellingen aan het maken en staan kanonnen en mitrailleurs opgesteld”*.

Bronnen:

Familie-archief Bruekers, particuliere collectie.

Collectie bewoningsgeschiedenis, Stichting Geschiedschrijving Nederweert.

Rijksarchief in Limburg, Archief Schepenbank Nederweert, inv. nr. 28 e.v.

6. Conclusies

De aangetroffen sporen (teweten omheiningsgreppel, kalkkuil, (brood-)bakoven en een drietal waterputten) geven aan dat we hier te maken hebben met de periferie van een boerderijcomplex. Ofschoon van de eigenlijke gebouwen geen resten werden gevonden (ze vielen buiten het waarnemingsveld) heeft het er al schijn van dat deze zich in de onmiddellijke omgeving van het opgravingsgebied hebben bevonden.

De aanwezigheid van een drietal (gedempte) waterputten suggereert een langere periode van bewoning. We denken dan toch wel aan een tijdvak van meerdere decennia waarbinnen de oude en in ongebruik geraakte put steeds enkele meters verder opnieuw werd aangelegd.

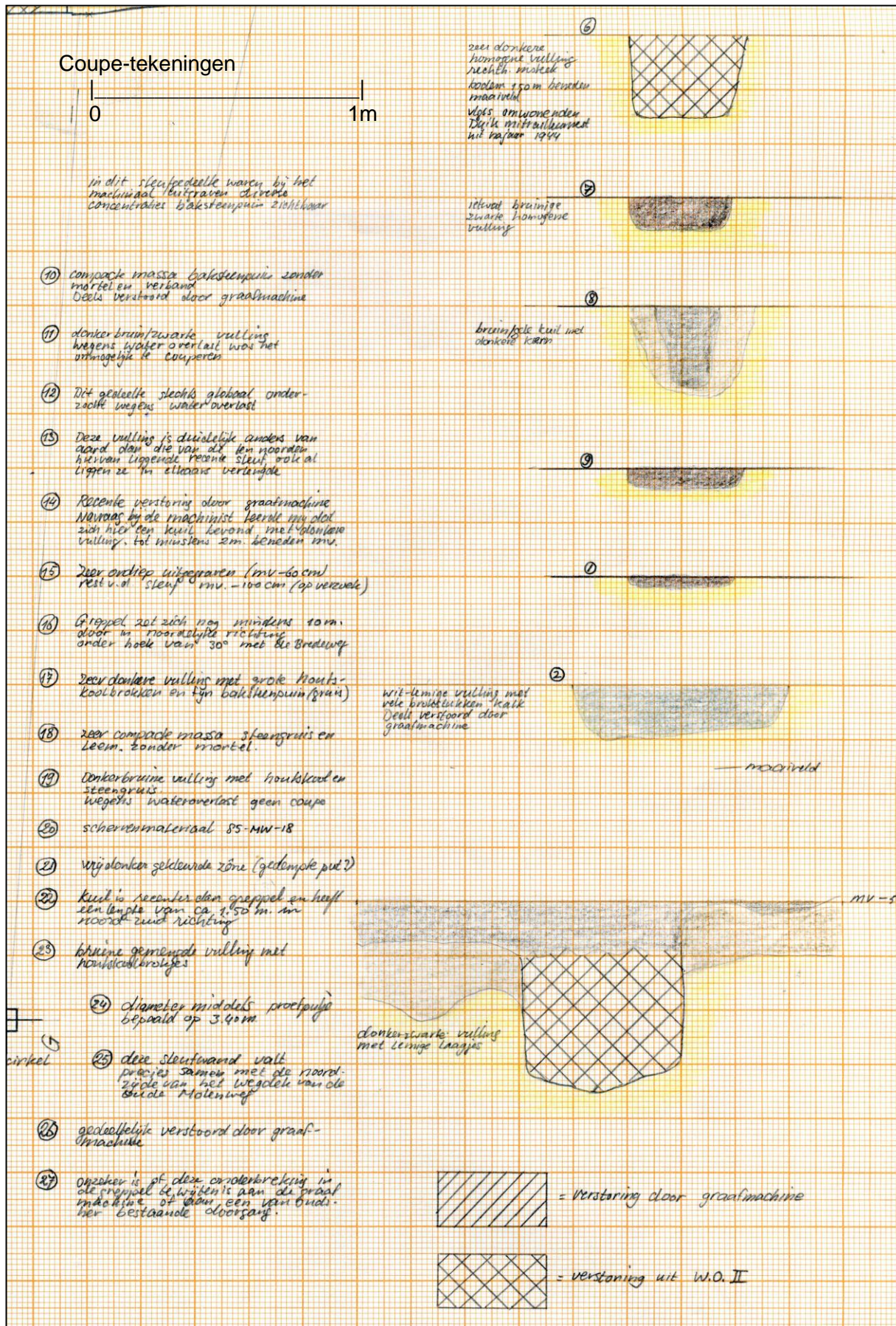
Het weinige keramische vondstenmateriaal van steengoed met zoutglazuur uit de vulling van waterput P1 laat zich in de 17de eeuw dateren.

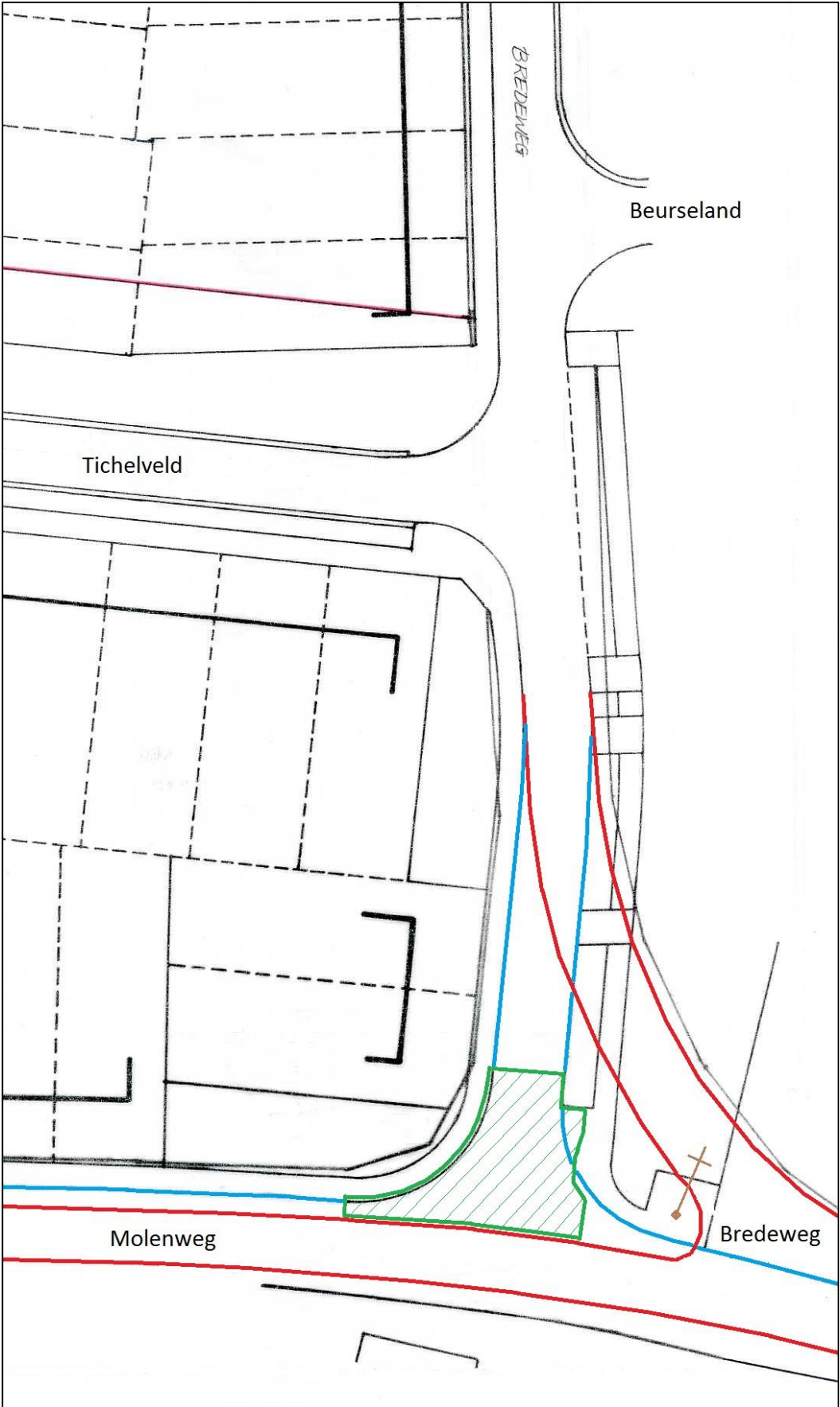
De vondsten zijn geheel in lijn met de resultaten van het archiefonderzoek (die uitwezen dat we te maken hebben met een boerderij die niet ouder is dan laat-17de-eeuws, en die later afgebroken is en ondergegaan in een akkerperceel.

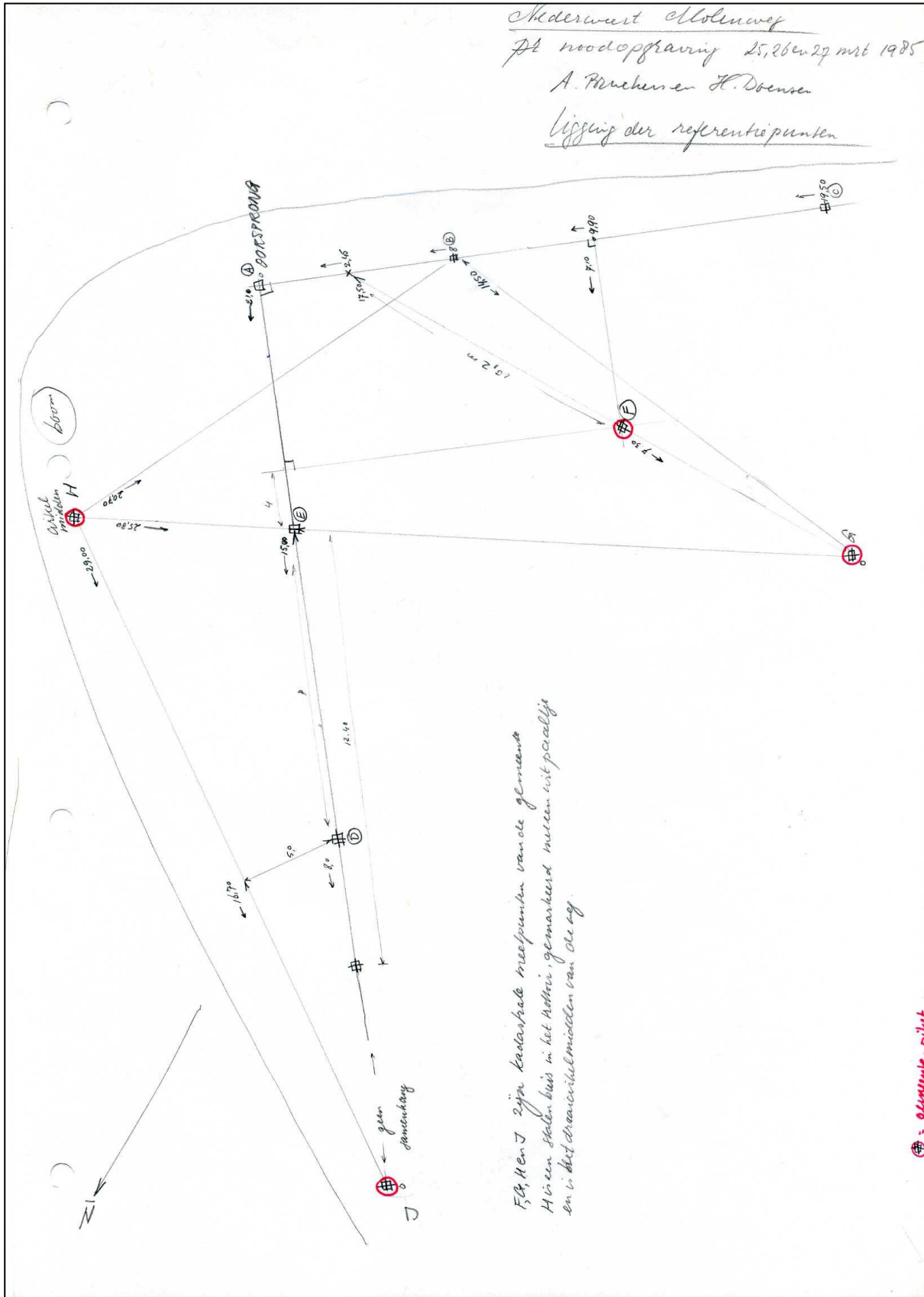
De bij de opgraving gevonden subrecente sporen zijn de restanten van een mitrailleurnest van de Duitse bezetters uit de weken van de bevrijding door Engelse geallieerden in de eerste helft van september 1944. Waardoor onbedoeld toch nog een stukje oorlogsarcheologie zijn intrede heeft gedaan in Nederweert.

Bijlage 1

Veldtekeningen

Bijlage 2

Andere documentatie

85/60

Alfons Bruekers
Bredeweg 32
6031 CM Nederweert

Nederweert, 2 april 1985

Aan drs. WJH Willems
ROB
Kleine Haag 2
3811 HE Amersfoort

Geachte Heer,

Bijgaand een beknopt verslag van het archeologisch noodonderzoek dat ik, geassisteerd door mijn dorpsgenoot Harrie Doensen, op 25 en 26 maart j.l. heb uitgevoerd in Nederweert. Bij de aanleg en verbreding van enkele wegen in een uitbreidingsplan werden sporen van een 18e-eeuwse behuizing blootgelegd welke de aanleiding vormden tot een tweedaags onderzoek waarbij de Dienst Gemeentewerken Nederweert alle medewerking verleende. Wegens het uiterst geringe wetenschappelijke belang van de aangetroffen sporen zag ik er van af om terstond de ROB van een en ander op de hoogte stellen; dat geschiedt dus bij deze.

Met vriendelijke groeten,

A. Bruekers Nederweert
Vondstmelding 1985/6

2/4/1985

ARCHEOLOGISCH NOODONDERZOEK IN DE GEMEENTE NEDERWEERT

Inleiding

Op maandag 25 en dinsdag 26 maart 1985 werd door A. Bruekers en H. Doensen een archeologisch noodonderzoek uitgevoerd in het uitbreidingsplan "Molenweg" in de gemeente Nederweert. Aanleiding tot het onderzoek was de verbreding van de Molenweg en de daarmee samenhangende reconstructie van de splitsing Bredeweg-Molenweg.

Dankzij de zeer bereidwillige medewerking van de Dienst Gemeentewerken Nederweert die de werkzaamheden ter plaatse twee dagen opschortte, konden ca. 250 vierkante meters van het reeds uitgegraven wegcunet worden opgemeten en ingetekend. Het onderzoek werd in sterke mate bemoeilijkt door de slechte weersomstandigheden.

De vindplaats heeft als coördinaten 179.65-366.30 (kaartblad 57F).

Vraagstelling

Doel van het onderzoek was toetsing van de juistheid van de zogenaamde "Ferrariskaart" uit ca. 1775 die deed vermoeden dat bij de genoemde wegreconstructie de periferie van een voormalig boerderij-erf zou worden aangesneden. Volgens die kaart bevond zich hier een tweetal stenen gebouwen, omgeven door een boomgaard en houtwal. Uit andere bronnen was bekend dat deze bebouwing omstreeks 1830/40 moet zijn verdwenen. In het dorp bleken geen herinneringen meer te leven over de oude situatie.

Waarnemingen

Tot de aangetroffen (en opgemeten) bodemsporen behoren:

1. Een tweetal haaks op elkaar staande greppels (erfafscheidingen?).
2. Een in de grond uitgegraven kalkput met afm. 2x1 m. welke nog diverse kalkresten bevatte.
3. Drie cirkelvormige verkleuringen met een middellijn van ca. 3.50 m. waarvan er één bleek te bevatten:
4. Resten van een stenen gebouwtje van ca. 2,5 bij 2,5 m. met hoefijzer-vormige plattegrond. De funderingen bestonden uit een compacte massa baksteenpuin, en het inwendige van het gebouwtje bevatte grote brokken houtskool. Een en ander wijst in de richting van een (brood-)bakoven.
5. Enkele recentere verstoringen in de vorm van loopgraven, schuttersput en mitrailleurnest, volgens omwonenden in W.O. II door Poolse soldaten aangelegd ter verdediging van de Bredeweg.

Conclusies

De aanwezigheid van greppels, bakoven en kalkput bevestigt het beeld dat de "Ferrariskaart" geeft, namelijk dat we hier te maken hebben met de periferie van een zich in de onmiddellijke nabijheid bevindend gebouw. Sporen daarvan mogen verwacht worden wanneer in de komende jaren het gebied ten westen van de opgravingssleuf bebouwd gaat worden. Het slechts sporadisch aangetroffen schervenmateriaal laat zich in de 18e eeuw dateren.

Alfons Bruekers

Bijlage: kadastr. plan

* Alphonse Bruickers bij de plek aan de Bredeweg in Nederweert waar resten van een eeuwenoude boerderij zijn ontdekt.

DE LIMBURGER 28/3/85

(Van onze verslaggever)

NEDERWEERT - Op de hoek van de Bredeweg en Molenweg in Nederweert zijn bij graafwerkzaamheden restanten ontdekt van bijgebouwen van een zeer oude boerderij. Amateur-archeoloog Alphonse Bruickers uit Nederweert heeft inmiddels de vondst op kaart ingetekend.

Op genoemd punt moet de Bredeweg worden verlegd vanwege het weghalen van een bocht. Bruickers had tevoren de gemeente laten weten aanwijzingen te hebben dat op of bij die plek in de oudheid een boerderij heeft gestaan. Op een kaart van 1775 stond het bouwsel reeds ingetekend en volgens Bruickers is de boerderij vermoedelijk rond 1830 afgebroken. Na het graafwerk bood de dienst gemeentewerken van Nederweert aan Alphonse Bruickers een dag gelegenheid om, met behulp van Harrie Doensen, zijn werk te doen. Dat is thans gebeurd. Drie kuilen van oude bakovens -in officiële termen grondovens

Resten van oude boerderij ontdekt in Nederweert

geheten- konden op kaart worden gezet en van één van die ovens werden de fundamenteën blootgelegd.

De oven had de vorm van een hoefijzer. Ook werden houtskoolresten en potscherven gevonden. Bovendien is op genoemde lokatie een greppel ontdekt. Vroeger liep daar de Bredeweg langs. De greppel werd onderbroken door loopgraven uit de Tweede Wereldoorlog.

Mitrailleurs

Er zijn bij het onderzoeken

van de grond en de omgeving ook aanwijzingen, dat in dit gebied een mitrailleur-nest is geweest ten behoeve van Poolse soldaten die in de oorlog de weg moesten verdedigen. Langs de zijde van de Molenweg zijn overblijfselen gevonden van een oude kalkput, die vroeger gebruikt werd bij bouwwerkzaamheden. Alphonse Bruickers verwacht dat te zijner tijd bij het bouwen van nieuwe woningen bij de Bredeweg fundamenteën van de eigenlijke oude boerderij tevoorschijn zullen komen.

